

en geen ander bedrijf dan landbouw en veeteelt geoefend worden.

Er valt niet aan te twijfelen, dat de nieuwe haven aanvankelijk aan het doel der stichters beantwoord heeft. Hoe karig ook de bescheiden blijven zijn, uit onmiskenbare teekenen blijkt haar toenemende bloei. Na weinige jaren, in 1410, bestond er reeds aanleiding om van de Heemraden van Schieland verlof te vragen tot het aanleggen van een nieuw verlaat, hetgeen tevens het leggen van een stuk nieuwen dijks meebracht, en dat verlof werd ook verkregen (1). Een kostbaar werk, dat van de levensvatbaarheid der gansche onderneming een gunstige getuigenis aflegt. Nog duidelijker in den zelfden zin spreekt het stichten van een kapel voor de havenbewoners, hetgeen reeds vóór 1416 geschied moet zijn, want in dat jaar verbond de stadsregeering er reeds een kapelerie aan (2). Dat alles is te opmerkelijker omdat, gelijk wij zagen, het nabijgelegen dorp Schoonderloo, in welks parochie de haven gelegen was, insgelijks een kerk bezat, die echter van nu af vervallen schijnt te zijn (3). Blijkbaar groeide van stonde af de nieuwe haven het oude dorp boven het hoofd.

Natuurlijk was het voornaamste vertier van de haven de handelsbeweging van de moederstad. Naar de particularistische begrippen van den tijd behoorden de Delvenaars, nu zij in het bezit van een eigen haven waren geraakt, zich van deze uitsluitend te bedienen, en had de stadsregeering het recht om haar burgers hiertoe te verplichten. Er bestaat een keur, die reeds in het oudste keurboek,

---

(1) Van Mieris, IV, bl. 149.

(2) Van Bleyswijck, bl. 297.

(3) Van Spaan zegt reeds, bl. 202: »Tot Schoonderloo zijn nog eenige overblijfsels van een vervalle kerk te zien.»